

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Arb. de Duminecă pe an

— 4 coroane.

Pentru România și

Trinitate pe an:

40 franci.

Manuscrisurile nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecăr publicățiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

O ingerință

Îndrăsneată.

Guvernul maghiar ține cu orice
preț să dovedească, că Ungaria este
cea mai sinceră protectoare a ele-
mentului ovreiesc, luând ea sub scutul
său părintesc nu numai pe ovreii din
țara noastră, ci și pe cei din țările
învecinate. Își asumă chiar un fel de
tutorat general peste întreaga ovreie
din Europa, desvoltând o acțiune
paralelă cu aceea a „Alianței israeli-
te universale“.

Faptul acesta se explică fiziolo-
gic. În nici o țară virusul ovreiesc
n'a pătruns atât de adânc în or-
ganizațiunea statului ca în Ungaria.
Nici finanțele și politica nu sunt
în aceeași măsură jidovite ca la noi.
Nici rasa semitică nu s'a contopit cu
naționalitatea conducătoare în același
grad ca aici. Rasa mongolă, împreu-
nată cu cea semită, a dat naștere
unei rase hibride, cu nume unguresc,
dar cu porniri și caracter exclusiv
semite.

Astfel apoi se explică, pentru ce
Ungaria oficială varsă șiroaie de la-
crime când aude vești despre starea
fidelă a Ovreilor; pentru ce gu-
vernul maghiar intervine numai de-
cât pentru ușurarea situației fraților
și de sânge din alte țări.

Așa emigrările recente ale ovrei-
lor din România au dat Ungariei prilej
să se distingă din nou ca mamă a
tatălui Ovreilor, de astă-dată înse ca
mamă îndrăsneată, și cu pretensiuni
provocatoare față de un stat învecinat.

Se știe, că „Alianța Israelită“
din Viena, profitând de schimbarea
guvernului român și de criza finan-
ciară din România, a reușit să silească
mai multe sută de Ovrei, emigrați
din România să se întoarcă la cămi-
nurile lor. Guvernul maghiar, după ce
în presa oficială a dus o campanie
malicioasă împotriva României, a
dăruit în ajutorul „Alianței“ pentru re-
pedierea cu forța a Ovreilor români;
a pus la dispoziția emigraților trenuri
speciale, li-a stors declarații minci-
noase, li-a dat povețe părintești de-a
se înalța și cu nici un preț nu i-a
lăsat să plece în America. Zadarnic
a intervenit dl. Mărgăritescu-Greceanu,
vice-consulul României la Budapesta;
zadarnic li se spunea, că Ovrei au
pașaport în regulă, deci un drept ne-
atacabil, asigurat prin convenție in-
ternațională. Nu, guvernul maghiar
odată cu capul n'a voit să permită
Ovreurilor a părăsi... România.

Etată acum și nota micistului de
interne maghiar trimisă guvernului
românesc în chestiunea aceasta, —

notă pe care o găsim publicată în
ziarele oficiale din București:

„In afacerea emigrațiunii din Româ-
nia am dispus ca, după primirea presentu-
lui ordin să nu se permită trecerea peste
frontiera țării și călătoria prin Ungaria de-
cât emigraților români cari, afară de pas-
portul necesar, vor poseda bilete de căi ferate
sau de nave, valabile până la stațiunea de
emigrare situată afară de Europa, sau atât
număr ca să poată întreprinde călătoria.
Emigrații cari nu pot corespunde acestor
condiții trebuie să fie reținuți și reconduși
în România“.

Atitudinea aceasta a guvernului
unguresc în o afacere a unui stat
vecin, care pe Ungaria, din punct de
vedere politic, n'o privește, este ab-
solut arbitrară și de-o ovreiască in-
drăsneală. A pași atât de fățiș împo-
triva unui drept internațional, a nu
respecta pasapoartele liberate în nu-
mele guvernului și regelui României,
și anume într'un timp de perfecte ra-
porturi de prietenie cu regatul rom-
ân, sunt proceduri cari nu pot fi
explicate decât din interesele de rasă
ale maghiarilor.

Ne mai pomenit este, că guver-
nul maghiar s'a făcut inspector peste
buzunarele călătorilor evrei, dând ri-
dicolul ordin, ca fiecare călător să-și
deschidă pungulița și să dovedească
funcționarului ungur din vama Pre-
dealului, că posed mijloace de călă-
torie și de întreținere nu numai în
drumul de trecere prin Ungaria, ci
pe întreaga cale până în Canada.

Nu înțelegem de unde își ia gu-
vernul maghiar îndrăsneala, de-a su-
praveghia averea și viața străinilor
afară de teritoriul Ungariei! Guvernul
român știa să poarte de grijă supu-
șilor României. România își are con-
sulii săi în centrele Europei și prin
urmare acelora le incumba datoria
de-a supraveghia exodul ovreilor.
Serviciul de samsar și de protector
al guvernului maghiar nimeni nu l'a
cerut, nici chiar emigrații.

Să-și vadă guvernul maghiar
mai bine de ale sale treburi. Pentru
ingerențe de aceste în afacerile țării
străine nu este chemat și n'are
nici o indemnizare dela țara pe care
o reprezintă. Și ușor i-se poate în-
tâmpla să primească o lecție stra-
niecă pentru țanțoșa sa atitudine. Sunt
alte zeci de chestiuni arzătoare aici
în țara la noi, cari ar trebui să-și
preocupe pe deținătorii puterii. Nu
să se pună ca niște panduri în calea
pelerinilor Ovrei, ci să oprească mai
bine emigrarea Slovacilor și a Sași-
lor, cari în condiții mai desperate
ca Evreii din România, an de an
părăsesc Ungaria și se duc în Ame-
rica. Impace guvernul pe cetățenii
acestei țări și lasă-se de protectora-

ți fraților săi Ovrei din țările străine.
Ătate și înainte a uși sale, căci acolo
acurățenia stă claie-grămadă.

Despre situația din Austria Buda-
pești Hirlap* scrie următoarele:

„Un distins membru al partidului ger-
man liberal scrie un articol în N. W. T.
despre situația din Austria. Scriitorul acen-
tează că partidul german-liberal privește cu
cîngrijorare crescîndă politica sovăitoare a lui
Lörber. Apoi spune că acțiunea parlamentară
poietată pentru toamnă n'are nici un scop
și nu ar însemna altceva decît o amânare a
cisei Partidele germane rămân pe lângă pro-
gramul dela Rusul și prind ca limba ger-
mană să fie introdusă ca limbă oficială. O
frecită soluție pentru criză ar fi posibilă numai
dacă guvernul ar preschimba cauza crizei, ceea-
ce ar fi să schimbe actualul raport dintre for-
țele partidelor politice, într'un mod avantajos
pentru germani. — Din Praga se depeșează
că deputatul Pașac într'un articol ce a publi-
cat se declară contra reunirei partidelor din
dreapta în forma cea veche. Unirea numai
în ocl cas se va pute face, dacă Cehii vor
dicta condițiunile.“

Visita lui Goluchowski minis-
tru de externe, la Iachl, unde a fost
primit de M. Sa, are fără îndoială o
importanță politică deosebită, față cu
evenimentele ce se petrec în orien-
tul depărtat. În cercurile apropiate
de centru se știe că e vorba de
o acțiune mai mare și mai puternică
în chestia chineză.

Necesitatea de a se presenta guver-
nul în fața alegerilor cu un nou program
de muncă este mereu accentuată de presă.
Și aceasta cu atât mai virtuos, cu cât prim-
ministrul Szell a declarat în repetate rin-
duri că absolut nici o ingerință oficială
nu va face guvernul; și astfel îi tre-
buie un program pentru care să se adune
voiturile. Pe de altă parte, propaganda se-
rioasă a partidului popular se prevede că
are să câștige aceluia un însemnat număr
de reprezentanți în parlament Ziarele inde-
pendente cu deosebire sunt amărîte la ve-
derea progreselor tinerului partid, în con-
tul declinului kossuthist.

Actuala majoritate parlamentară se
compune din contopirea naționalilor lui
Apponyi cu așa zișii liberali, dintre cari
grupa lui Bánffy încă nu s'a declarat disi-
dență, deci se impune o lichidare între gu-
vern și acea fracțiune.

Hazánk vobind la loc prim despre
„programul viitorului“ spune: „Datoria vi-
torului parlament va fi să taie o nouă di-
recție, o zonă potecă să deschidă pentru
„silințele națiunii... Să-și dea silința de
„a-și eternisa numele prin opere trebuin-
cioase car nu prin lucruri strălucitoare dar
„găunoase“.

Din România.

În jurul crimei politice.

Dr. Stancef, ministrul Bulgariei la Pe-
tersburg, plecând la Viena, a trecut prin
București.

Dr. Stancef e în concediu. Dănsul a
fost la Sofia, unde a fost pus în curent cu
cele întemplate în București. Dela Sofia a
fost trimis la Viena să întinpe pe Prin-
cipele Ferdinand, care vine dela Roma și
să-l pue în curent cu evenimentele zilei.

Dr. Stancef e unul dintre cei mai fa-
voriți bărbați politici bulgari ai Principeiui
Ferdinand.

Guvernul bulgar crede că prin Dr.
Stancef va pute să monteze după propriul
său plac pe Principele Bulgariei.

Causele plecării agentului Teodorof din
București

Agentul Bulgariei la București a ple-
cat subit din țară, când între România și
țara pe care o reprezintă erau cele mai în-
cordate relațiuni.

Adevărata cauză care a determinat pe
dl Teodorof să plece din România este că
guvernul bulgar aflând de perchezita făcută
la Staucovici, cumnatul dlui Teodorof l'a
avisat să plece din România.

Apoi agentul Bulgariei, prin prezența
sa în țară, ar fi provocat manifestații ostile
la agenția bulgară din partea Românilor pe
drept revoluții.

Dl Teodorof trebuia deci să plece și a
plecat, lăsând girant pe dl Ivan d'Exerquo,
cunoscut ca filo român și care locuiește de 10
ani în România.

Instrucția în afacerea complotului.

Judecătorul însărcinat cu instrucția
afacerii complotului bulgar își urmează cu
asiduitate lucrările sale. Pe Joi se crede
că protocolul va fi încheiat și va fi presen-
tat dlui ministru de externe.

Din cercuri guvernamentale se știe
că răspunsul guvernului bulgar la nota
energetică a guvernului român ar fi cam puțin
cuvincioasă.

Banchetul canibalilor din Sofia

Sub acest titlu, cetim în „Epoca“:
Duminecă după amiază o telegramă
dela Ruzicuc, adresată lui Saravoff, îl ves-
tise asisanarea regretatului Mihăileanu.

Saravoff convocase imediat pe membrii
comitetului revoluționar, care se compune
din 24 persoane. Saravoff a glorificat asasi-
narea lui Mihăileanu și în aceeași zi seara
s'a dat un banchet de 30 persoane, unde
s'au ridicat mai multe toasări, glorificând
pe toți asasiinul comitetului revoluționar.

Apoi a urmat un chef să batea.
Faptul e de o brutalitate pentru care
nu putem afla apitet și pentru care ori-ce
comentari e de prisos.

Intervenția Germaniei și Austriei.

Guvernul german și austriac au făcut
demersuri energice la Sofia pentru a se ob-
ține dizolvarea comitetului macedonean și
pentru asigurarea vieții naționalilor lor.

În adevăr, cum se știe, comitetul ma-
cedonean supune la cotisațiile sale pe toate
naționalitățile și în cas când nu i-se plătește
pune pe oamii săi de jefuesc și asasi-
nează pe cei recalitranti.

Iosif Ieroteiu Beleş.

O distinsă familie își deplânge
pe cel mai bun tată, care le-a lăsat
cea mai frumoasă moștenire: cinstea
numelui.

Românii aradani privesc cu pie-
tate la acest tip în care s'a intrupat
ființa preotului român, a „părintelui“
poporului!

Marilor ierarhi le-a dat biserica
titlul de „părinți bisericesti“, marilor

„preoți români” le rezervă biserica titlul de „părinți poporului”.

Mică dar' frumoasă, comuna Văradia, tractul Radnei, dovedește că a avut un „părinte”.

Și luptele naționale din șase-zece și șapte ne dovedesc, că nu s'a curmat șirul „părinților naționali”.

Cine, din generațiunea mai nouă, a ajuns să vadă congregațiunile vechi din acei ani, își va aduce aminte de acea imponentă figură preoțească, care la masa verde s'a ea stănea în fața dușmanilor și cerea cu glas înalt drepturile poporului său.

Cine din această generație a ajuns marile adunări naționale de prin anii șase-zece și șapte-zece, își va aduce aminte de figura care cu un cap se înalța peste nivelul mulțimei, și cu agera-i privire inspira credința în mulțime.

Cine din această generațiune a ajuns marile lupte ierarhice, își va aduce aminte de conferențele din reședința episcopescă din Arad și din deputațiunile de pe la Carloveș și până la treptele Tronului, din cari figura lui se înalța.

Și cine din acești fericiiți au văzut cum temelie s'a pus în primul congres național bisericii naționale, și cum în sinul congreselor și sinoadelor eparchiale s'a zidit biserica națională pe acele temelii, nu-și va fi uitat de cel-ce în primul rând milita, — de părintele Iosif Ieroteiu Beleş.

E un sentiment religios-moral inarticulat în așezămintele religioase ale popoarelor, să pomeniști faptele cele bune ale înaintașilor tăi, ca de exemplu să rămâni generațiunilor viitoare. Cu drag împlinim gâsūt acestui sentiment, că lipsă avem de învățătură și exemplu viu, în aceste zile de restriște.

Duminecă în 30 Iulie (12 August), a fost înmormântarea lui. N'a fost înmormântare de toate zilele. El nu mai avea jurisdicție, nu subalternii au venit din datorința față de șeful lor, ci veneratorii sei, din sentiment curat.

Preasfințitul episcop diecesan a fost reprezentat prin vicarul său Vasile Mangra însoțit de asesorii Consistoriali Dionisiu Popovici, George Părcariu, Romel Ciorogariu și diaconul Virgil Mihulin. Mănăstirea Hodoș-

Bodrog prin archimandritul Augtin Hămsea și ieromonahul Archipuntean. Administrația civilă prin protopretorul din Radna, dl Cstay. Preoțimea din protopopiatele Siet, Lipovei și a Radnei ca la 40, dtră cari afară de vicarul episcopesc Vasile Mangra, archimandritul Augstin Hămsea și ieromonahul Achip Muntean, au servit 28 la prohod în aceeași mesura a fost reprezentă și învețătorimea. Apoi autistia comunală și un nesfârșit șir de popor adunat în jurul sieriului încărcat de corozele aderatorilor defunctului. Consistorul încă a depus o coroană „Bimemorialului archimandrit” fost vicar episcopesc Ieroteiu Beleş. Cuvântarea funerară a ținut-o archimandritul Augtin Hămsea.

Jalnică familie a fost mângâiată de depeze de condolență de la înalte sfinții Sa arhiepiscopul și mitropolitul Ioan Meșiana, Musta archimandrit, protosinecelul Papp (Arad), familia Eugen Mecioni (Capolnaș), Dr. Hsan (Brașov), Nicoară (Arad), Chirișcu (Chișineu), familia Barbura (Pecoaș), Alexu Popoviciu (Bichiuș), Isidor Popescu cu familia (Arad), Dr. Islic (Lipova), rudeniile George și Olga (Beregseu), Romul și Silvia (Beregseu).

— Una la zi. —

Înaint cu patinat urita să-și caute părea de toate zilele pruito ești și un prin redacțion. Redacțiunile nu sunt pînă pentru toți trecătorii flămânzi de stăru. În redacțion să între prietit și generațiunile muncitoare ale unui națion. Și ar fi mai bine dacă s'ar scrie cât puțin pentru dăruință și mai mult din convingere.

Rendoneie auzirea le poimă „autorizata”. Autorul lor e secesionistul din Orăștie.

Ear fetele Sile stru Melbana care și-a făcut școala zăvălică la „Tobac-fu” și Trifu, care a asistat la nașterea și apoi la obștesul sfârșit și ziarul „Dreptatea” nu înțeleg în ce chip crul Traian își vede de el!

Fericiiți cei săraci cu duhul.

SOAPTE

Crucea.

Tie să închină subțel și inimă mea și noaptea... Pe tine te poartă cu drag și căminul tău și pe Răstignitul Mântuitor il voi să-mi deschid osterul și să-mi ferească neștii...

Crucea ne a ridicat din întinerce, și ne-a făcut niște neprădănită, ear azi... azi, erbiți de pînă grele căți nu o vedesc și fo cul înhabă mei vîl... înfiorător și groznic amănăștînd...

Stiu le hăta... Privesc lanurile mîndre și bogale. Vântul în le a pleat în jos și căt hăta cătîl în le hăta zore din dîl și l hăta în hătașes chipul suferinței și simbolul mî-tărei; chipul sfintei cruce, — și dacî o singură hăta într-un colțșor vîd...

Ave!..

Lisandru.

Jurământul și mesajul de Tron italian.

Jalea mare, ce stăpânește încă inimile poporului italian pentru pierderea în chip atât de tragic a regelui Umberto, azi apare schimbată într-o generală veselie patriotică, adecuată împregiurarilor și evenimentului petrecut Sâmbetă, la 11 Ie. n., în Roma, înaltea umbelor corpuri legiuitoare. Atunci adecă noul rege Victor Emanuel III, a depus acolo jurământul pe constituția țării în prezența membrilor Senatului și ai Camerei. Festivitatea aceasta e actual cel mai serios și cel mai sărbătoros în viața regilor italieni. Act, care suplinește încoronarea și însemnează primirea în chip constituțional a puterii domnitorului. Casa de Savoia își are, cel drept, coroana sa străbună, care de presinte e păzită în Quirinal ca cea mai scumpă insignă a dignității regale, dar' de actul încoronării sărbătoroșii, începînd de la Carol Albert, au abzis toți antecesorii lui Victor Emanuel și în această privință nu s'a făcut schimbare nici de astădată.

În esență textul jurământului e tot același ca al decedatului rege Umberto. Cu toate astea însă și de data aceasta a făcut puternică impresie acea făgăduință bărbătească a regelui, că dreptate va servi fie-

carul cetățean, că puterea regală va exercita numai după cum îi prescriu legile țării și că va domni numai ținînd în vedere interesele națiunii sale.

În mesajul de tron noul rege vestit poporul principiile, de care va fi călăuzit și direcția, ce va urma în timpul domniei. Partea primă a mesajului cuprinde un patos mare de jale sinceră și adancă: s'a zut dintr'însul iubirea dureroasă a fiului față de părinte și recunoștința domnitorului către poporul său, care cu trup și suflet a condoleat cu mila domnitoare. A doua parte a declarației regelui despre ținta țării sale e ceterne. A accentuat că țara, că și sub domnia sa Italia e un factor influent al concordiei în teresul comun pentru menținerea și dar bate la ochi împregiurarea, mesajul cu — îngrijire ocotește și mai mică aluzie la tripla-alianță.

S'au amăgit toți, căți ar domni aibă în noul rege pe omul reșănit Aceasta reese din declarația domnitorului relativ la politica internă. Ideea conducătoare în această politică îi este păzirea în chip onest al adifilor monarhiei liberale și menținerea necondiționată a garanțiilor pentru libertatea publică.

Cuvintele regelui, sincere și pre sus de toate, sunt deopotrivă demne de bărbat și de domnitor, ele au provocat însuflețire generală.

Înregistrăm aci câteva din nuntile despre decursul acestui de înaltă sărbătoare pentru frații și stri Italiani.

De la prilegiul acesta sala de ședințe a Senatului a fost împodobită admirabil însingiile de doliu. Băncile și galetoate erau lase în postav negru, la masa vrăste de argint; ear Tronul s'a așezat în locul presidial. Sala literalmente era de senatori și deputați; ear galetoate erau ocupate de dignitarii statului, deputațiunile țării străine, de corpul diplomatic și de capii autorităților.

Plecarea conductului regal din Quirinal a fost sărbătorită prin salve de tunuri. În dimăiu au sosit reginele Elena, Margherita și Maria Pia împreună cu principeselele de Savoia, cari au fost primite la palatul principal a Senatului de o deputație de senatori și deputați și conduse în palatul regal, împreună cu prinții și cu oaste străini. La intrarea în sală, perso-

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”

Divănire.

(O republică)

Ceea-ce vă povestesc aici e un vis din copilărie, un vis urt cum se întâmplă să-ți aibă copilul mai ales după o încărcare prea mare a stomacului sau după o lectură prea iritantă...

Cetăsem pe Robinson. Și noaptea, în vis, povestea lui fințea în fantazia mea, ear eroul povestii eram chiar eu, vizătorul.

Corabia — știți de corabia lui Robinson — mi se sfărmasă în bucăți și groasnicele valuri ale mării mă aruncară pe țărmul unei insule deșerte. Pășind înainte, cu frică și cutremur, pe pământul necunoscut, ce mare lîm fu mirarea, văzînd că starea de sălbatică încetează și înaintea privirilor mele se înalță: plantațiunile frumoase, parcuri măiestrite, o promenadă de arini, case și instituțiunile publice și strade spațioase. De nu mă'nșel, am zărit acolo și o statuie a marelui mucenic papistaș Nepomuc...

Dar grozav! Știți ce nu vedeam pe această insulă? Oamenii! Nu era nici un picior de om pe strade. Dar și prin case, abia ieșeau câte-un cap omenesc, se ivea șficios după perdelele de la ferestre, întărunca câte-o privire de compătimire și când voiam să-l agrăiesc dispărea, lăsîndu-mă singur pe stradele pustii... Stranie priveliște. Mi se părea că sunt în apropierea palatului din poveste, în care fata de împărat, blăstămată de o vrăjitoare, doarme somnul cel provăciat, pînă ce Făt-Frumos nu va veni să o deștepte prin o sărutare...

În schimb însă insula era înzestrată din belșug cu dobitoace de toate neamurile. Și erau împărțite în diferite triburi sau pătură sociale, alcătuiind un stat organizat, în formă republicană.

În rîndul întâiu, vedeam o cireadă de boi, rasă veritabilă, boi bine hrăniți cu coarce maieatoase, cu franți de o superbă simplitate. Aceștia probabil reprezentau cel mai intelectual în stat. Șeful lor era un bănu părlit, hodrog de bătrîn, de pe față și de pe umblet se vedea că e ramelit rău. Un janc rîncăciu făcea pe secretariatul general. Vădit, onorabilele jumătăți, — sau „fermișoare”, cum le-ar zice „Enciclopedia” — lipiau.

Nu mai cățeva pași departe de densii erau adunați un airez de alți quadrupedi. Asini sau muli, nu puteam distinge. Și cine știe ce simțire animalicească îi răscolase — s'au ogănit și se isprăviseră sau ovăsul le lipsia, în tot cazul era vorba de grăunțe, — căci răgau la desperare. Lîngă ei o mulă bătrînă moțăia cu ochii închiși și n'avea habar de mecingul de protestare al semenilor sei.

Trec pe lîngă ei și cotesc într-o stradă laterală. O altă onorabilă adunătură. Niște urși și vulpi în jarul unui stup de miere. Un ursoiu, căt un butoiu, sugea dintr'un fagure uriaș. Ear' cățeva pușori — vădit descendenți lui — dădeau tiroala coacheșei ursoaice, ca rumega marea din fâleci și se hărjonea ca o potaie flămîndă. Păiu, diavoliță de ursoaică, da înfiorătoare ești. Țigan se fu și n'ăși îndrășni să te joc sub cior, chiar de at avea cel mai grosav belciug în nas!..

Speriat fug mai departe. Dau peste căduri de găște. cari făceau un șgomat mai lăfzual ca o renunțare de femeie... Și mai erau acolo și găini frumoase, unele mai goșe, altele mai echere și cu moț în cap, cu coada mai ridicată parcă parca „turnare”. Și cocoșii aveau mare tebere printre ele, — cocoșii ferchești cu pinten,

ca pictoare subțiri și supte, cu creșterea, vîrăță sau galbină, după cum e și „parolele” regimentului galinear care aparțineau...

Ear' eu, copil viclean și neastîmpărat ca toți copiii, da să put mîna pe-o pușcă ca se mă joc cu ea...

Dar' vai, mi-s'au umflat cocoșii și găștele au dat alarmă și au venit în ajutorul lor boii și asinii și ursul căcăt armonia și auzirea dobitoacelor completă, căni vor să atace pe om muritor biped. Și m'au luat la gât toată republica s'au răscolit în coarce mea și era un șgomot horînd; prin aberețele dobitoacelor se amesteca plînsul meu de copil și... m'am deșteptat.

Eram în patul meu scîldt în vîntul Visul urit, pricinuit de cetirea lui Robinson dispăruse. Lîngă mine dărmă plînsul meu, încolăc tă și sfîrșindu-și sfîrșitul în toate zilele. Ceasul ticăia pe perete ca altădată. Și mîndre raze de soare pîteau deau prin fereastă...

Veseli mă scol și lîm rostesc parca de dimineașă.

Fideli

Concurs

pentru postul de contabil la institutul de credit și economii „Mureșanul“, cu termen de 15 zile dela datul Concursului.

Salariu anual 1200 cor., cuartir în localul institutului și tantiemă; lemne de foc și luminare.

Concursurile instruite cu documintele referitoare la calificare, conduită și dexteritate în contabilitate să se adreseze la Direcțiune în termenul prescriș.

Alesul are să-și ocupe numai decât postul; iar, după un an de praxa și activitate laborioasă, va fi întărit definitiv.

Maria-Radna, 11 August 1900.

Direcțiunea.

476 2-3

Nouă carte didactică. Tocmai acum a apărut în tipografia „Tribuna Poporului“: „Geografia comitatului Arad“ pentru clasa III. a școlilor populare, scrisă de Damaschin Medre, învățător. — Manual aprobat din partea Ven. Consistor aradan și ilustrat cu mai multe figuri și hărți geografice.

Deși manualul se extinde peste 9 coale în format 4° mare, cu tipar (litere nouă) ales și frumos aranjat, prețul unui exemplar e numai 35 cr. — Noua carte didactică e singura de acest fel pentru școlile noastre populare și va face serviciul mari tuturor învățătorilor români, fărăosebire de confesiune.

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. B. Barcianu, are în Nr. 7 (din Iulie) următorul cuprins:

Cuvânt rostit de prof. Dr. D. P. Barcianu cu ocaziunea încheierii anului școlar 1899/1900 de la seminarul arhidiececesan Andreian, la 29 Iunie 1900. — Jubileul de 50 de ani al școlilor medii gr.-or. din Brașov. — Modele de lecțiuni: Parabola lui Iisus Christos despre Samaritanul îndurător, lecție din religie pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Din literatura școlară de Dr. I. Stroia. — Informațiuni. — Felicitări.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

Învitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, semnate și în fruntea foii, cari sunt următoarele:

In Monarchie:

Pe un an . . . . . Cor. 20.
Pe 1/2 an . . . . . 10.
Pe 1/4 an . . . . . 5.
Pe o lună . . . . . 2.

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . . . franci 40.

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagini, cele 4 pagini de foii de zi, plus un adaus popular de pagini.

Domnii abonați sunt rugați să grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anume pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie înscrise corect și legibile. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postar adresa tipărită dela fâșiile, în cași să li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov. —	—	2,50
7.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1,20
Prețul „Coroanei“ —	—	1,60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula nasc. Truția —	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3,60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1,60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. —	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Seeopol, —	—	1,50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz —	—	1,20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2-3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fiecare ep 10 fleri spese postale.